ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 48 (1317) | СУБОТА, 28-га лютага 1931 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЕТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . . 30 кап.
3 месяцы 90
6 месяцаў . . . . 1 р. 80
1 год . . . . 3 р. 60
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага № — 2 кап.

УСІМ ОРГАНІЗАЦЫЯМ ЛКСМБ

ЦК ЛКСМБ паведамляе, што

II ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМБ

СКЛІКАЕЦЦА

на 10 сакавіка 1931 г.

З НАСТУПНЫМ ПАРАДКАМ ДНЮ:

1. Аб становішчы ўдзелу ЛМСМБ у вясеньняй пасеўнай кампаніі і колектывізацыі (дакл. т. Палякоў).
2. Аб рабочым забесьпячэньні і задачах ЛКСМБ (дакл. т. Гут-ін).
3. Аб вайсковай рабоце ЛКСМБ (дакл. т. Гузікаў).

На пленум выклікаюцца сябры, кандыдаты ЦК і рэвізійнай камісіі, а таксама асобна выкліканыя сэкратары райкомаў.

Сэкратар ЦК ЛКСМБ ПАЛЯКОЎ.

У барацьбу за вядучыя галіны гаспадаркі

Перад партыяй, комсамолам, перад уралам БССР стаіць вялізарнай важнасьці задача: ператварыць спажывецкую Беларусь у таварную.

Гэта значыць, знайсьці такія экономічныя і натуральныя ўмовы, якія забясьпечаць, найбольш высокую прадукцыйнасьць працы і дадуць магчымасьць развіць больш хуткія тэмпы росту вытворчых сіл у рэспубліцы.

Найбольш высокая вытворчасьць працы і больш хуткі рост вытворчых сіл у Беларусі можа быць дасягнуты пры максымальным развіцьці прамысловасьці, пры максымальным развіцьці капітальнага будаўніцтва, на базе соцыялістычнай рацыяналізацыі, на базе глыбокіх рэконструкцыйных мерапрыемстваў.

Гэта і ёсьць тая цэнтральная вось пяцігодкі, вакол якой будзе развівацца максымальная хуткасьць народнай гаспадаркі БССР.

Паводле ператварэньня аграрнай Беларусі ў індустрыяльна аграрную патрабуе вялізарных энэргетычных рэсурсаў.

Ці ёсьць яны ў краіне?

Ёсьць, безумоўна. Беларусь уладае магутнымі пакладамі торфу. Торф для БССР гэта тое-ж, што для Украіны донбаскі вугаль, а для Закаўказьзя — бакінская нафта.

К канцу пяцігодкі торф зойме першае месца ў балансе апалу прамысловасьці і транспарту, монопольнае становішча ў справе забесьпячэньня апалам электростанцый.

Індустрыялізацыя краіны прадўгледжае агромністае патрабаваньне да сельскай гаспадаркі, утвараючы разам з тым і базу для яе тэхнічнай і соцыяльнай рэконструкцыі.

У адпаведнасьці з агульнымі задачамі соцыялістычнай перабудовы народнай гаспадаркі асноўнымі задачамі ў галіне сельска-гаспадарчай політыкі, ва ўмовах БССР зьяўляецца:

Організацыя і культываваньне зямельных плошчаў — зямляўпарадкаваньне, мэліорацыя;

Колектывізацыя і спэцыялізацыя сельскай гаспадаркі — развіцьцё вядучых экономічна-выгадных таварных культур: лён, каноплі, бульба жывёлагадоўля;

Індустрыялізацыя і механізацыя сельскай гаспадаркі — развіцьцё энэргетыкі.

Рэконструкцыя сельскай гаспадаркі ў такім напрамку: спэцыялізацыя і протэкцыянізм тэхнічных культураў і жывёлагадоўлі адкрываюць багацейшыя пэрспэктывы перад Беларусьсю, падводзячы моцны, надзейны сыравінны фундамант і пад нараджаючуюся прамысловасьць БССР.

На фоне гэтых грандыёзных задач, паўстаўшых перад БССР, набывае асабліва каштоўнасьць ініцыятыва комсамолу Беларусі ў справе распрацоўкі пляну конкрэтных дзеяньняў, пляну барацьбы комсамолу за спэцыялізацыю народнай гаспадаркі.

Пляны складзеныя на аснове контрольных лічбаў 3-га, рашаючага году пяцігодкі з ўчотам навуковых даных станцый і інстытутаў.

Плян конкрэтных дзеяньняў вызначыць шляхі барацьбы комсамольскіх організацый за вядучыя гаспадарчыя і культурныя праблемы.

Плян вызначыць цэнтральныя звеньні работы, ухапіўшыся за якія можна было-б ужо ў бліжэйшы час Беларусь спажывецкую, аграрную ператварыць у таварную, у індустрыяльна-аграрную.

Плян конкрэтных дзеяньняў павінен мобілізаваць комсамольскія організацыі на барацьбу не за ўраджай, наогул а за ўраджай і разьвіцьцё вядучых экономічна-выгадных таварных культур.

У якасьці асноўных вядучых вучасткаў народнай гаспадаркі, на якіх навінна быць сконцэнтравана выключная ўвага комсамолу, высоўваюцца:

а) энэргетыка і тарфяная прамысловасьць.

б) Мэліорацыя балот.

в) утварэньне ільняных і каноплявых масываў.

г) організацыя МТС, жывёлагадоўчых колгасаў і савгасаў (у сувязі з гэтым — травасеяньне).

д) Разьвіцьцё і культываваньне лясной гаспадаркі.

Чаму на першае месца ў пляне высоўваецца энэргетыка?

Таму што энэргетыка адыгрывае асноўную ролю ў справе рэконструкцыі ўсяе народнае гаспадаркі БССР.

Фундаментам-жа развіцьця энергетычнай базы ў БССР зьяўляецца торф.

Толькі на аснове магутнага развіцьця торфяной прамысловасьці магчыма пабудова моцнай энэргетычнай базы Беларускай соцыялістычнай гаспадаркі.

Змагаючыся за мэліорацыю балотных масываў, комсамол акрамя павялічэньня плошчы ўдобных земель, якія пасьля эксплёатацыі ўвойдуць у сельска-гаспадарчую эксплёатацыю ўтварае яшчэ і новую кармовую базу на багатых торфяністых глебах, што зьявіцца неабходнай прадпасылкай для развіцьця жывёлагадоўлі, для вырашэньня мясной проблемы.

Развіваючы тэхнічныя культуры у прыватнасьці лён, які мае выключнае значэньне ў экономіцы БССР, комсамол падводзіць сыравінную базу пад нараджаючуюся і ўжо існуючую тэкстыльную прамысловасьць.

Уся барацьба вясковага комсамолу за рэорганізацыю, спэцыялізацыю сельскай гаспадаркі органічна зьвязваецца з барацьбой за колектывізацыю з барацьбой за ліквідацыю кулацтва як клясы на яе аснове (колектывізацыі), з барацьбой за механізацыю і індустрыялізацыю сельскай гаспадаркі.

Вырашэньне жывёлагадоўчай проблемы і развіцьцё тэхнічных культур сваім заканчэньнем упіраецца ў стварэньне спэцыялізаваных жывёлагадоўчых і ільнаводчых савгасаў і колгасаў, агра-комбінатаў, машына-трактарных станцыі і г. д.

Лес—багацьце Рэспублікі, лясная гаспадарка служыць сыравіннай базай для лясной дрэваапрацоўчай прамысловасьці. Лес—валюта. Лес дае 47 проц. усіх даходаў бюджэту.

Вось чаму комсамол Беларусі ў свой плян конкрэтных дзеяньняў уключае і будзе жорстка біцца за разьвіцьцё і культываваньне лясной гаспадаркі.

ПАТРАБУЕМ ЖОРСТКАГА ПАКАРАНЬНЯ

Яшчэ больш узмацнім абароназдольнасьць краіны, згуртуемся вакол комуністычнай партыі

Рэзолюцыя мітынгу рабочых менскага машынабудаўнічага заводу "Полымя Рэволюцыі"

Заслухаўшы паведамленьне аб выкрыцьці контр-рэволюцыйнай меншавіцкай організацыі, так званага „Саюзнага бюро" ЦК РСДРП (меншавікоў), выконваўшага соцыяльны заказ сусьветнай буржуазіі, які ў згодзе са здрадніцкім II Інтэрнацыяналам, разам з „промпартыяй", імкнуўся расчысьціць шлях да новай інтарвэнцыі супроць Савецкага Саюзу, перашкодзіць пераможнаму наступу соцыялізму на ўсім фронце, сход са здавальненьнем адзначае, што спробы дэзорганізаваць жалезную волю пролетарыяту, які пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі пераможна ідзе наперад, выкрыты пільным вартавым краіны пролетарскай дыктатуры —АДПУ.

Мы, рабочыя машынабудаўнічага заводу, абураныя чарговай вылазкай клясавага ворага. Патрабуем ад пролетарскага суду самага жорсткага пакараньня шкоднікаў контр-рэволюцыянэраў.

У адказ на спробы сусьветнай контр-рэволюцыі сарваць пераможнае соцыялістычнае будаўніцтва, дэзорганізаваць шматмільённую волю пролетарыяту—абвяшчаем сябе мобілізаванымі на правядзеньне штурму па ліквідацыі прарыву на транспорце, абавязваемся пасьлядоўна выканаць мерапрыемствы, якія вызначаны ў адозве ЦК УсеКП(б) і СНК СССР аб транспарце. На працягу штурму бярэм на сябе абавязак адрамантаваць 10 вагонаў.

Ніякія спробы контр-рэволюцыі не паслабляць нашай клясавай пільнасьці і міжнароднай пролетарскай салідарнасьці. У фонд дапамогі політзьняволеным змагарам за пролетарскую рэволюцыю адлічваем свой поўдзённы заработак.

Організоўваем новыя ўдарныя брыгады і яшчэ больш упарта будзем змагацца пад кіраўніцтвам ленінскай партыі за выкананьне і перавыкананьне пляну 3-га году пяцігодкі на аснове высока сьвядомых адносін да соцыялістычнай працы, на аснове пасьлядоўнага ажыцьцяўленьня генэральнай лініі партыі

Бярэм на сябе абавязак яшчэ больш узмацніць абароназдольнасьць нашай краіны.

Згуртоўваючыся навокал Ленінскай комуністычнай партыі, перадаем у партыю Леніна 12 лепшых рабочых-ударнікаў, 6 маладых рабочых—у комсамол.

Няхай жыве ленінская партыя—кіраўнік пераможнага соцыялістычнага будаўніцтва!

Няхай жыве меч пролетарскай дыктатуры—АДПУ!

Сьмерць контр-рэволюцыянэрам—слугам сусьветнага капіталізму!

СУД ІДЗЕ

Апублікаванае абвінаваўчае заключэньне па справе контр-рэволюцыйнай, інтэрвэнцыяністкай і шкодніцкай організацыі—„саюзнага бюро ЦК РСДРП", працаваўшага па дырэктывах замежнага меншавіцкага цэнтру. Ужо некалькі год партыя меншавікоў перастала існаваць на тэрыторыі СССР, як організацыя, зьвязаная хаця-б з невялічкімі групамі рабочых.

Як паказваюць матар'ялы абвінаваўчага заключэньня, шкодніцкая дзейнасьць меншавікоў ішла па трох каналах.

Змыкаючыся шчыльна з працай „Промпартыі" і групы Кондрацьева-Чаянова, яна была накіравана да тармажэньня і зрыву бальшавіцкіх тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва. Але асаблівая ўвага меншавіцкіх соцыял-шкоднікаў накіроўвалася на дэзорганізацыю рабочага забясьпечаньня, на расстройваньне грашовага звароту, якое павінна было выклікаць перабоі ў выдачы заработнай платы рабочым. Рабочую клясу, якая засталася глухой да меншавіцкай славеснай агітацыі за капіталістычны лад, гэтыя паны жадалі агітаваць супроць савецкай улады організацыяй голаду.

Замежная дэлегацыя меншавікоў працавала ў цесным контакце з рэшткамі партыі эсэраў, якія яшчэ раней іх сталі на плятформу інтэрвэнцыі, якія яшчэ у 1920-22 г. сыстэматычна субсідзіраваліся французскімі і чэха-славацкімі кіруючымі коламі праз так званы адміністрацыйны цэнтр.

Унутры краіны „Саюзнае бюро меншавікоў" па дырэктывах той-жа замежнай дэлегацыі Дана, Абрамовіча, Гарві увайшло у цесны блёк з кулацка-эсэраўскай групай Кондрацьева-Чаянава і „Промпартыяй". Можна лічыць зусім дакладна устаноўленым, што шкодніцкая работа меншавікоў была ўключана ў агульную сыстэму шкодніцкай работы, якая аплачвалася заграгічным „Гэндльпромам" і якой кіраваў Французскі гэнэральны штаб.

Паказаньні падсудных, сярод якіх маюцца члены меншавіцкай партыі, зьвязаныя з ёй дзесяткі год, як Шэр, Ікаў, Гінзбург і іншыя, неабвяржыма даказваюць, што партыя меншавікоў, дакладней—рэшткі гэтай партыі, ператварылася ў нічым не грэблівуючы ў сваёй контр-рэволюцыйнай барацьбе супроць рабочае клясы наёмную агентуру французскага імпэрыялізму, у непасрэднага саюзьніка беглых фабрыкантаў, заводчыкаў, спэкулянтаў, кулакоў і ўсёй белагвардзейшчыны. Але гэтыя паказаньні ўстанаўліваюць таксама, што шкодніцкая, інтэрвэнцыяніская дзейнасьць меншавікоў у СССР поўнасьцю падтрымлівалася II Інтэрнацыяналам, і ў першую чаргу нямецкай соцыял-дэмократыяй.

Суд выкрые гэта з поўнай яскравасьцю для рабочых і працоўных мас СССР і ўсяго сьвету. Ён яшчэ цясьней згуртуе іх унутры нашай краіны, вакол кіруемай компартыяй савецкай улады, пераможна будуючай соцыялізм наперакор міжнароднаму імпэрыялізму, наперакор яго шкодніцкім і соцыял-фашысцкім агентам. І ён зробіць больш хуткім згуртаваньне рабочых мас капіталістычных краін вакол Комінтэрна супроць буржуазіі і соцыял-фашызму; за перамогу пролетарскай рэволюцыі ва ўсім сьвеце.

(З перадавой „Праўды")

Справаздача ўраду БССР

З дакладу т. Галадзеда на X ўсебеларускім зьезьдзе саветаў*)

Другім важнейшым фактарам які выцякае з процэсаў колектывізацыі, які карэнным чынам зьмяняе соцыяльныя адносіны на вёсцы, зьяўляецца фактар рашучага наступленьня на кулака ўключна да правядзеньня яго ліквідацыі як клясы.

Процэсы суцэльнай колектывізацыі і ліквідацыі кулацтва як клясы, якія адбыліся дагэтуль і праходзяць цяпер, пашырылі соцыяльную базу савецкай улады на вёсцы.

Гэтыя соцыяльна-экономічныя зрухі ў вёсцы праходзілі і праходзяць ва ўмовах жорсткай абвостранай клясавай барацьбы.

Як жа справа стаіць з колгасным рухам на сёнешні дзень у беларускай вёсцы? Яе, па мойму, можна так ахарактарызаваць: бядняцка-серадняцкія масы беларускай вёскі цалкам стаяць на шляху ў колгасы. Колгасны рух у асноўным азгары а калі ў тым ці іншым месцы ён яшчэ слаба разгортваецца, то галоўнай прычынай гэтаму зьяўляецца тое, што ў гэтых выпадках не хапае організатарскай ролі нашых організацый, яны цягнуцца ў хвасьце, спадзяюцца на самацёк.

У нас ёсьць пастановы і партыі і ўраду аб тым, што да канца 1931 г. у БССР павінна быць аб'яднана ў колгасы 45 проц. бядняцка серадняцкіх гаспадарак з тым, каб 30 проц. бядняцка серадняцкіх двароў засеялі-б колектыўна свае палі ў надыходзячую веснавую пасеўную кампанію, а ў нас ёсьць толькі 17 проц. Час застаўся да веснавой сяўбы зусім кароткі. Трэба нагнаць нехапаючыя 13 проц. абавязкова. Для гэтага неабходна ўдзесяцярыць тэмпы працы па колектывізацыі.

Таварышы! X усебеларускім зьездам саветаў мы заканчваем перавыбарчую кампанію саветаў па БССР.

Спачатку некалькі лічбаў аб выніках перавыбарчай кампаніі ў сельсаветах.

Па соцыяльнаму становішчу сельсаветы пасьля перавыбараў вызначаюцца наступным чынам: рабочых у саветах 6,87 проц., сялян-аднаасобнікаў—66 проц., колгасьнікаў —21,93 проц., служачых—5,65 проц.

Па партыйнасьці: комуністых—10,91 проц., комсамольцаў—6,5 проц.

Жанчыны у складзе новых сельсаветаў—23,65 проц.

Удзел выбаршчыкаў у перавыбарах сельсаветаў раўняецца 66,22 проц., а ў мінулым годзе—58,82 проц.

Гэта лічбы ўдубальт папярэдніх, але яны гавораць, што актыўнасьць выбаршчыкаў у гэтым годзе значна павялічылася.

Наша задача — паставіць працу усіх саветаў, у тым ліку і галоўным чынам працу сельсаветаў на выразную, баявую нагу.

Трэба перабудаваць працу саветаў і ўсяго савецкага апарату адпаведна з дачам рэконструкцыйнага пэрыоду і выкананьня высокіх тэмпаў соцыялістычнага будаўніцтва.

Вядучы бязьлітаснае змаганьне за ачыстку савецкага апарату ад бюрократычных, шкодніцкіх і опортуністычных элемэнтаў, нам неабходна дабіцца таго, каб саветы і ўвесь савецкі апарат пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі змагаліся за выразную клясавую лінію ў сваей рабоце, а савецкі апарат зьяўляецца асноўным інструмэнтам пролетарыяту па ажыцьцяўленьню вялікіх плянаў соцыялістычнай будоўлі.

Кастрычнікая рэволюцыя разьвязала нацыянальнае пытаньне на грунце ленінскай політыкі—політыкі нашай партыі ў адносінах да ўсіх нацыянальнасьцяй, якія прыгняталіся пры царызьме, пад лёзунгам „нацыянальнае самавызначэньне аж да адлучэньня.

Наша партыя дапамагла прыгнечаным пры царызме народнасьцям організаваць сваю дзяржаўнасьць і на падставе добраахвотнага аб'яднаньня ўтварыць магутны саюз вызваленых ад капіталістычнага ўціску нацыянальнасьцяй—СССР,

Тав. Сталін на 16 зьезьдзе ЎсеКП(б) сказаў „мы зьнішчылі нацыянальны ўціск, мы зьнішчылі нацыянальныя прывілегі і ўстанавілі нацыянальнае раўнапраўе. Мы зьнішчылі дзяржаўныя меры у старым сэнсе слова, прымежныя слупы і мытныя перагародкі паміж нацыянальнасьцямі СССР. Мы ўстанавілі адзінства экономічных і політычных інтарэсаў народаў СССР. Пэрыод дыктатуры пролетарыяту і будаўніцтва соцыялізму СССР—ёсьць пэрыод росквіту нацыянальных культур, соцыялістычных па зьместу і нацыянальных па форме".

Гэтыя вывады т. Сталіна цалкам пацьвярджаюцца тымі дасягненьнямі, якія мы падагульваем у галінах ўсяго соцыялістычнага будаўніцтва БССР на гэтым зьезьдзе, яны пацьвярджаюцца тымі фактамі, якія я агалашаў ў папярэдняй частцы свайго дакладу

Ужо ўсім вядома аб тым, што нашымі органамі пролетарскай дыктатуры—ДПУ Беларусі—гэтым надзейным вартавым пролетарскай рэволюцыі—выкрыта контр - рэволюцыйная група беларускіх нацдэмократаў.

Нацыянал-дэмократы, будучы нязгодны з прынцыпамі політыкі нашай партыі ў нацыянальным пытаньні, увесь час правядзеньню партыяй і савецкай уладай ленінскай нацыянальнай політыкі процістаўлялі сваю нацыянальную політыку ў розных яе формах.

У аснове нацдэмократызму і яго субрата — опортунізму ляжыць клясавая барацьба. Таму формы і ступень ажыцьцяўленьня дзейнасьці нацдэмократызму і нацопортунізму адпавядалі ступені абвастрэньня клясавай барацьбы, прычым, як усякі клясавы вораг, у клясавай барацьбе з савецкай уладай нацдэмократызм увязваўся з замежным клясавым ворагам, з імпэрыялізмам, з тактыкай буржуазіі да СССР.

Наша задача ў тым, каб весьці самую бязьлітасную барацьбу, у першую чаргу з вялікадзяржаўным расійскім шовінізмам, як галоўнай небясьпекай на даным этапе, б'ючы адначасова па шовінізмах яўрэйскім, польскім і іншых, ні ў якім разе не аслабляючы барацьбы з беларускім нацыянал-дэмократызмам.

*) Пач. гл. у № 47 „ЧЗ".

За опэрацыйны плян

Савецкая Беларусь ад царскага ладу не адтрымала ніякай энэргетычнай спадчыны.

Ад царскага ладу дасталася ў спадчыну жабрацкая, дробная прамысловасьць.

За 13 год савецкая ўлада стварыла новую, сацыялістычную прамысловасьць. На сёньня ў Беларусі няма ні аднаго не рэконструяванага заводу. Капітальныя ўклады ў прамысловасьць за апошнія 4 гады ў 3 разы перавышаюць асноўныя фонды ўсёй цэнзавай прамысловасьці на 1926 год.

Даць мільёны кілёват

Ствараючы новую беларускую прамысловасьць—базу соцыялістычнага разьвіцьця ўсёй народнай гаспадаркі, беларускі пролетарыят стварыў і энэргетычныя цэнтры, што харчуюць соцыялістычнае разьвіцьцё Беларусі. Калі ў 1926 годзе беларускія электростанцыі выпрацавалі 28,5 млн. клв. гадзін, дык да канца 1930 году колькасьць выпрацоўваемай энэргіі павялічылася да 58,1 млн. клв. гадзін.

Аднак, разьвіцьцё электрыфікацыі ў БССР значна адстала ад запатрабаваньняў.

Выперадзіўшы ўсе наметкі пяцігодкі, прамысловасьць патрабуе электрычнага харчаваньня для свайго далейшага росту.

А электрычнасьці не хапае. **Рост электрыфікацыі адстаў ад разьвіцьця ўсёй народнай гаспадаркі стаў вузкім месцам, які тармозіць яго далейшае соцыялістычнае разьвіцьцё.**

Комсамольскія організацыі на мясцох могуць дапамагчы на прадпрыемствах у мобілізацыі ўнутраных электрорэсурсаў. Часта прыходзіцца затрымліваць сканчэньне і разьвіцьцё будаўніцтва з-за недахопу абсталяваньня, адпаведнай магутнасьці трансформатара, матору і г. д.

Шэфства комсамолу над электрычнасьцю зьяўляецца шэфствам над энэргофікацыяй усёй народнай гаспадаркі.

Фундамантам разьвіцьця энэргетычнай базы БССР зьяўляюцца торф і белы вугаль. Торф для БССР—гэта тое-ж, што для Украіны вугаль, што для Закаўказьзя нафта. Толькі на падставе магутнага разьвіцьця тарфяной прамысловасьці магчыма пабудова моцнай энэргетычнай базы беларускай соцыялістычнай гаспадаркі.

Тарфяная прамысловасьць разьвівалася значынна павольнымі тэмпамі. Торф сустракаўся з усялякімі перашкодамі, сьвядома растаўленымі шкоднікамі. Торф не атрымліваў прызнаньня. Торф сабатаваўся, а значыцца і сабатавалася разьвіцьцё беларускай энэргетыкі.

Гавораць лічбы

Уступіла ў работу першая раённая станцыя імя Сталіна, якая дае 20 тыс. клв. электрычнай энэргіі і павялічыць у хуткім часе сваю магутнасьць да 24 тыс. клв.

Пачынаюцца работы па пабудове другой раённай станцыі ў Гомелі. Першы агрэгат у 24 тыс. клв. павінен быць пушчан увосень 1932 году.

Пачынаюцца вышукальныя работы па пабудове гідростанцыі на Дняпры (каля Воршы) і па пабудове цеплаэлектрацэнтралі каля Прапойску (3-яй раённай станцыі).

Колькасьць ужываемай электрычнай энэргіі павялічыцца больш чым у 2 разы ў параўнаньні з 1930 годам—з 58,1 млн. клв. гадзін да 137,2 млн. клв. гадзін.

Даць торф

У разьвіцьці тарфяной прамысловасьці 1931 год зьяўляецца пераломным. Выпрацоўка торфу павялічваецца ў чатыры разы ў параўнаньні з 1930 годам і даводзіцца да 896 тыс. тон.

Нажаць на ўсе вагары і забясьпечыць народную гаспадарку торфам—вось задача сёньняшняга дню. Саматужная тарфяная прамысловасьць павінна даць народнай гаспадарцы БССР 72 тыс. тон торфу у 1931 годзе.

Задача комсамолу надзвычайна важная. Мобілізаваць усе організацыю для садзейнічаньня не толькі выкананьню, але і перавыкананьню вытворчых заданьняў на 1931 год.

Кожны раён абавязан ведаць, якія тарфяныя распрацоўкі і энэргетычныя ўстаноўкі існуюць на яго тэрыторыі. Кожны раён павінен усялякі садзейнічаць выкананьню вытворчай програмы.

Выкананьне пляну капітальнага будаўніцтва па торфу і электростанцыях павінна быць сталым і бязупынным доглядам організацый. Дабіцца першачарговага забясьпячэньня гэтых пабудоў матар'яламі, рабочай сілай. Дабіцца першачарговага забясьпечаньня продуктамі шырокага спажываньня рабочых электро-торфабудаўніцтва, торфараспрацовак, электрастанцый.

Комсамол павінен дабіцца хутчэйшага пераводу усёй прамысловасьці на тарфяны апал.

Комсамол павінен узяць на буксір саматужную торфапрамысловасьць.

Узяць пад свой непасрэдны дагляд механізацыю торфаздабычы, увядзеньне фрэзэрнага спосабу здабычы торфу. Комсамол павінен стаць шэфам спэцыялізацыі торфу—максымальна эфэктнага выкарыстаньня яго.

Торфараспрацоўкі—на рэйкі тэхнікі

Абвешчаны комсамолам паход за тэхніку павінен знайсьці сваё праламленьне на торфа-распрацоўках. Неабходна прыкласьці ўсе сілы для таго, каб механізаваць мэтады здабычы торфу, як мага рацыянальней скарыстоўваць яго, дамагаючыся найбольшага эфэкту.

Сёлета машынай фармоўкай па Беларускай тарфяной прамысловасьці павінна быць выпушчана 351 млн. 6 0 тыс. торфа-цаглін. Гэта ставіць пытаньне аб тым, каб яшчэ больш механізаваць мэтады здабычы, імкнучыся перавыканаць вазначаныя пляны.

Шэфства комсамолу над электрофікацыяй абавязвае пытаньне аўладаньня з беларускім тарфяным Донбасам ставіць як галоўнае вузлавое пытаньне у працы комсамолу у гэтым напрамку.

Ажыццяўляем шэфства над электрофікацыяй

Перад намі стаіць задача ня толькі стварыць новыя энэргетычныя цэнтры, але і надзвычайна эканомна разьмяркоўваць і выдаткоўваць электрычную энэргію. Комсамол павінен узяць пад свой нагляд выкарыстаньне электрычнай энэргіі спажыўцом.

Комсамол павінен стаць першым штурачом у справе упарадненьня электрычнасьці у сельскагаспадарчую вытворчасьць. Аршанскі, магілёўскі, віцебскі комсамол павінен паставіць перад урадам пытаньне аб стварэньні ў полі дзеяньня першай райэлектростанцыі раёну суцэльнай электрофікацыі.

Комсамол павінен вывучыць патрэбу у кваліфікаваных кадрах для гэтых галін прамысловасьці і дабіцца большага разгортваньня сеткі адпаведных навучальных устаноў.

Лес—індустрыяльная фабрыка

Лясная гаспадарка перастае быць толькі сыравой базай для нашай прамысловасьці, яна становіцца індустрыялізаванай фабрыкай, перадавой галіной у соцыялістычнай прамысловасьці.

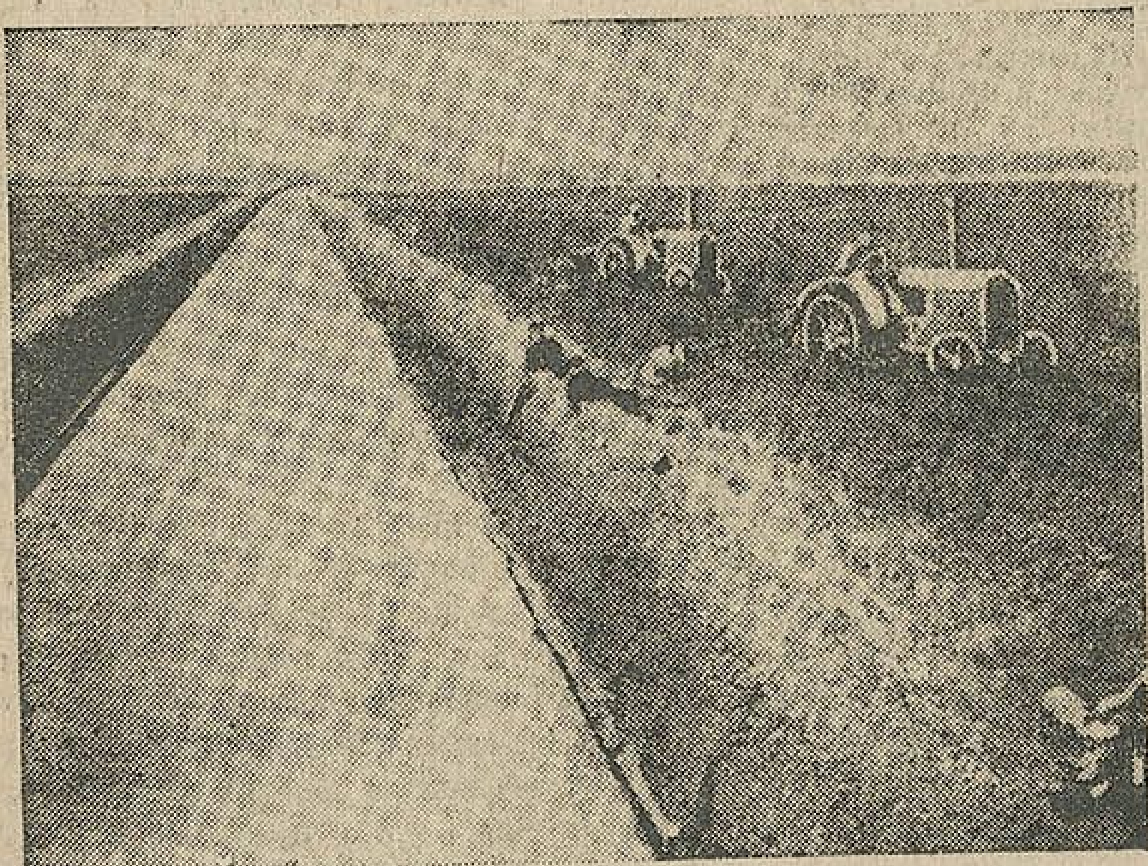
У сувязі з рэконструкцыяй ляснай гаспадаркі нараджаюцца новыя задачы, паўстаюць новыя задачы. Для беларускага комсамолу тут вызначаецца шырокае поле дзеяньня. 3 мільёны 685 тысяч га займаюць лясы Беларусі. Пасьля праведзеньня аб'яднаньня ляснай гаспадаркі з ляснай прамысловасьцю, пасьля далейшай соцыялістычнай рэконструкцыі ляснай справы акрэсьляюцца яшчэ большыя мажлівасьці для таго, каб уключыць лясную гаспадарку ў агульную каляіну соцыялістычнага будаўніцтва.

Яшчэ большыя мажлівасьці дае далейшае разгортваньне соцыялістычнай рэконструкцыі ляснай справы. Тут трэба памятаць, што рэконструкцыя ляснай гаспадаркі таксама, як і рэконструкцыя усяе народнай гаспадаркі, праходзіць ва ўмовах жорсткіх супраціўленьняў з боку капіталістычных элемэнтаў гораду і вёскі ва ўмовах цяжкасьцяй росту, непамоцтва з боку клясавага ворага, а з другога боку—пры наяўнасьці энтузіязму рабочае клясы, колгаснікаў бядняцка-серадняцкай масы вёскі.

Комсамол павінен кінуць усе свае сілы на лясную гаспадарку, даць 2 тысячы комсамольцаў для ляснай гаспадаркі.

Неабходна змагацца за механізацыю і індустрыялізацыю ляснай гаспадаркі, за разгортваньне і вырасьліваньне яе.

Ленінскі комсамол Беларусі зробіць програму разьвіцьця энэргетычнай базы народнай гаспадаркі другой програмай комуністычнага саюзу моладзі, уключыўшы электрычнасьць і аснову яго—торф у свой конкрэтны плян баявых дзеяньняў.

Там, дзе былі балоты—загулі трактары

Электро-агарод

(Нарыс)

У лесе, каля Масквы, організаваны спэцыяльны інстытут, які вывучае электрычнасьць з тым, каб ужываць у сельскай гаспадарцы.

У інстытуце свой агарод. Але, які! Гэта не падобны на гароды—гарод.

Лясная палянка абнесена высокім зубчатым паркэнам. У самай сярэдзіне гароду стаіць драўняная хатка. Ад хаткі павучыньнем ідуць правады ва ўсе бакі. Сярод вясёлай гароднай зелянiны паўсталі слупы, уцапіўшыся за правады пацягваючы іх ад хаткі „на сябе". Спыняемся ля аднаго слупу. Ад яго пачынаецца градка высока-гатунковай капусты. Побач—другая, але ў яе няма слупоў.

— Асьцярожна! Тут у нас усюды электрычнасьць,—сьпяшаючыся да нас, гаворыць загадчык гародам.

— Капусьце 29 дзён ад роду, абоім градкам,—запэўнівае нас загадчык. Але... цяжка верыць: розьніца паміж імі вялізарная. Градка ля слупу—лапушыстая. Ужо вызначаюцца завіткі будучых капусных галовак. А яе равесьніца—напалову адстала ў росьце.

— Ды ў чым-жа справа?—пытаем мы.

Прысеў на цыпачкі малады загадчык ля самага слупу, каля тэй самай бялюткай дошачкі, на якой чырвоным напісана ў два радкі:

„Сьмяртэльна! Ток!"

Рукамі разгрэбае траву каля градкі, нешта вышуквае.

— Вось, глядзіце сюды,—гаворыць ён, трымаючы голы электрычны провад рукой, адзетай у гумовую рукаўку.

— Такія правады ідуць пад глебай каля гэтай градкі. А каля той іх няма,—гаворыць ён.

Аказваецца, дзякуючы электрычнасьці, каля той градкі падтрымліваецца ўвесь час аднолькавая тэмпэратура. Падагрэтая глеба росціць капусту.

Побач пасаджана бавоўна. Бяз электрычнага пада рацьця бавоўна не магла-б расьці ў Маскоўскім клімаце. Інстытут перанес сюды з поўдню абрыкосы, пэрсікі, апэльсіны лімоны...

Але ёсьць яшчэ больш цікавыя вопыты.

Малады навуковы супрацоўнік інстытуту тав. Сувораў пасеяў дзьве градкі ільну ў адзін і той-жа час. Пад глебу ён пусьціў электрычныя правады абоім градкам, але звыш гэтага над аднэй градкай разьвесіў на танюткіх дратох сетку і па сетцы таксама пусьціў ток. У паветры над градкай бязупынна адбывалася разрадка электрычнасьці—„пастаянная навальніца",—як гаворыць Сувораў. Ад навальніцы лён расьце яшчэ больш борзда. Гэтая градка ільну ўжо цьвіце, а суседка ў два разы ніжэй ростам.

Вось яны тэмпы!

Сувораў дамагаецца таго, каб за лета зьняць два ўраджаі ільну.

З гароду мы прышлі ў сутарэньне інстытуцкага гмаху. Сюды прывёў нас Сувораў каб паказаць апошнія цуды электрычнасьці.

У сутарэньні цёмна. Пражэктар асьвяціў чатыры дашчатых будкі, пабудаваных шарэнгай уздоўж сьцяны. Сувораў адчыніў адну будку. Тысячасьвячовая лямпа са столі будкі хлешча цяплынёю і сьвятлом на скрыню з зелянінаю. У скрынцы пасаджаны гуркі. На маладых пабегах бацьвіньня дзе-нідзе жоўтыя кветкі.

— Бяз сонца расьцем,—гаворыць Сувораў. Ён падносіць на далоні гурок, вагою ў паўкілё. З выгляду гурок, такі-ж як і гародны, толькі колерам бялейшы.

Нават пры сучаснай дарагавізьне электрычнасьці, вырашчваньне гуркоў абыйшлося не даражэй, чым у парніку. Днепрабудаўская электрычнасьць вырасьціць такі гурок, за паўкапейкі. Гэта падлічана дакладна.

Узімку нельга карыстацца парнікамі: сонечнага сьвятла не хапае для расьлін. Вопыт інстытуту паказвае на тое, што гародніну можна вырашчваць зусім бяз сонца, нават на канцавосьсях.

У бліжэйшы час інстытут організуе электрофікаваныя саўгасы на Паўночным Каўказе у Ніжнім Паволжы, у ЦЧВ, на Украіне. У гэтых саўгасах усе работы будуць выконвацца электрычнай сілай.

Ужо пасланы групы вучоных на месцы вывучаць організацыйныя пытаньні і канчаткова прапрацаваць пляны.

Буржуазіі патрэбна электрычная сіла, каб „вызваліць" ад работы пролетара і выкінуць яго за вароты—галадаць. Нам патрэбна электрычная база для таго, каб менш траціць мускульнай сілы на перабудову жыцьця.

Буржуазія верціць у руках электроэнэргію і раздумвае аб тым, як-бы лепш ёю параліць непаслухмяных рабочых, а нашы пролетарскія вучоныя сілай электрычнасьці намерваюцца суровую поўнач пераватварыць у квітнеючы сад.

Анатоль Дзьячэнка.

…спэцыялізаваных удараў

Разгорнутым фронтам—за экономічна-карысныя, таварна-прыбытковыя культуры

Комсамол, у бой за тэхнічныя культуры!

[Б]урны рост тэкстыльнай прамысловасьці Савецкага Саюзу патрабуе ад сельскай гаспадаркі адпаведнага пашырэньня вытворчасьці валакністай сыравіны.

[С]ельская гаспадарка БССР павінна даць прамысловасьці ільнянае валакно і пяньку.

[У] адказ на запатрабаваньне прамысловасьці і ў выкананьне дырэктыў XVI партзьезду, Наркомзем БССР запроектаваў на 1931 год пасяць на тэрыторыі БССР 240 т. га лёну і 40 тысяч га канапель, супроць 130 тысяч га лёну і 2 тысачы га канапель у мінулым годзе.

[Т]акім чынам пасеўная плошча лёну павінна быць пашырана на 8[illegible] проц., а канапель на 90 проц., прычым у ільнаводчых раёнах пасеў лёну пашыраецца ў 2-3 разы.

[Г]этая лічба паказвае, што з 1931 году разьвіцьцю тэкстыльных культур надаюцца сапраўдныя бальшавіцкія тэмпы, якія адпавядаюць тэмпам разьвіцьця тэкстыльнай прамысловасьці. 1931 год павінен быць годам рашаючага пералому ў справе разьвіцьця тэкстыльных культур. Каб дасягнуць выкананьня пастаўленых задач, неабходна разгарнуць організацыю буйных соцыялістычных гаспадарак савгасаў і колгасаў у спэцыялізаваным іх напрамку.

[Д]а гэтага часу пасеўная плошча лёну таксама паступова пашыралася (у параўнаньні з дарэволюцыйным часам яна пашырана на 4[illegible] проц.,) але тэмпы гэтага пашырэньня былі вельмі нізкія і зараз зусім нас не здавальняюць. Галоўная прычына, якая да гэтага часу стрымлівала разьвіцьцё ільнаводзтва, гэта прымітыўны спосаб апрацоўкі тэхнічных культур, адсутнасьць мэханізацыі процэсаў работ і першапачатковай апрацоўкі лёну, што патрабавала вялікай колькасьці рабочых рук у ільнаводных гаспадарках.

[П]обач са значным пашырэньнем пасеўных плошчаў лёну, у 1931 г. павялічваецца і процант мэханізаванасьці.

[У] 13 ільнаводных раёнах будуць арганізаваны машына-трактарныя станцыі, якія будуць асноўным ва[illegible] пасьпяховага разгортваньня колектывізацыі і спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі.

[Д]ля мэханізацыі уборкі і абмалоту лёну будуць завезены 691 ільнацерабілка (у 1930 г. упяршыню было завезена ў БССР 25 ільнацерабілак), 342 машыны для абчэсваньня ільняных галовак і 334 ільн[illegible]ёрак.

[Н]айбольш працаёмны (які патрабуе шмат рабочай сілы) процэс першапачатковай апрацоўкі лёну, індустрыялізуецца настолькі, што у 1931 годзе 80 проц. валавога ураджаю ў ільнаводных раёнах будзе апрацавана на заводах, дзеля чаго ў 1931 годзе будуць пабудаваны 34 новыя ільназаводы.

[М]эханізацыя і індустрыялізацыя ільнаводства дае магчымасьць пасьпехова выканаць тыя задачы, якія пастаўлены перад сельскай гаспадаркай у трэцім, рашаючым годзе ў галіне яе спэцыялізацыі.

[А]ле, ня гледзячы на наяўнасьць прыродных і тэхнічных умоў у БССР якія спрыяюць пашырэньню тэхнічных культур, мы сустракаемся з цэлым шэрагам выпадкаў опортуністычнай недаацэнкі значэньня разьвіцьця і пашырэньня тэхнічных культур з нявераю ў магчымасьць выкананьня вызначаную праграму па ільнаводзтву і канопляводзтву, паасобныя раёны зьніжаюць пляны пасеву лёну. Гэтыя опортуністычныя настроі супроць лёну зьяўляюцца на сёньняшні дзень галоўнай небясьпекай у справе пашырэньня пасеву тэхнічных культур.

Неабходна зараз-жа разгарнуць самую жорсткую барацьбу з гэтымі праваопортуністычнымі перашкодамі на шляху пашырэньня сыравінай базы для прамысловасьці і пасьпяхова выканаць задачы спэцыялізацыі сельскай гаспадаркі БССР, задачу ператварэньня БССР з спажывецкага раёну ў раён, які будзе вытвараць тэхнічныя культуры.

Патрэбна, каб комсамольскія організацыі ўключылі ў плян сваёй канкрэтнай дзейнасьці пытаньні барацьбы за лён і каноплі.

Комсамольскія організацыі павінны змагацца за выкананьне і перавыкананьне плянаў пасеву лёну і канапель, быць увесь час у курсе спраў тэхнічных культур і даводзіць плянавыя заданьні да савгасаў і колгасаў, вытворчых таварыстваў, да аднаасобных бядняцка-серадняцкіх гаспадарак, у парадку самаабавязацельстваў, і да кулацкіх гаспадарак—у парадку дачы цьвёрдага заданьня. Змагацца за колектывізацыю ільнаводчых раёнаў, коопэраваньне ільнаводных гаспадарак, забясьпечаньне сродкамі вытворчасьці, правядзеньне поўнай кантрактацыі тэхнічных культур.

Ячэйкі ЛКСМБ, якія дзейнічаюць непасрэдна на вытворчасьці ў савгасе, колгасе, вёсцы, і павінны стаць застрэльшчыкамі па організацыі соцыялістычных мэтодаў працы, організуючы ўдарніцтва і соц.спаборніцтва паміж ільнаводнымі раёнамі, савгасамі, колгасамі і вытворчымі таварыствамі на выкананьне дырэктыў XVI-га партзьезду ў галіне пашырэньня сыравінай базы для прамысловасьці, 100 проц. выкананьня плянаў сяўбы тэхнічных культур і організацыі сустрэчных плянаў.

Раёны паўночнай часткі Беларусі вызначаны, як спэцыяльна ільнаводчыя раёны. Комсамольскія організацыі гэтых раёнаў у сваёй барацьбе за правядзеньне другой бальшавіцкай вясны, у барацьбе за выкананьне плянаў вясеньняй сяўбы, павінны змагацца за выкананьне плянаў сяўбы лёну і канапель, як вядучых галін гаспадаркі ў іх раёнах. Трэба, каб гэта змаганьне комсамольскіх ячэек было першачарговай і галоўнай задачай у барацьбе за выкананьне плянаў соцыялістычнага будаўніцтва [illegible] вёсцы,

Комсамол, —у бой за тэхнічныя культуры!

М. Г.

Проблема жывёлагадоўлі—ударная задача дню

Мы вырашылі ўжо ў асноўным збожжавую проблему, якая зьяўляецца ключом да вырашэньня усіх іншых проблем сельскай гаспадаркі. На аснове дасягнутых посьпехаў у справе вырашэньня збожжавай проблемы, партыя і ўрад далі дырэктывы форсаваць тэмпы разьвіцьця жывёлагадоўлі, як галоўнай проблемы на бліжэйшы час, вырашэньне якой павінна ісьці па лініі організацыі жывёлагадоўчых савгасаў, аналёгічных збожжавым савгасам, масавага стварэньня высока-таварных колгасных жывёлагадоўчых фэрм і шпаркага вырашэньня кармовай базы.

БССР у агульнай сыстэме раёнаў Савецкага Саюзу прызнана адыграць вялікую ролю: каля 1-3 усёй таварнай продукцыі жывёлагадоўлі павінна даць жывёлагадоўчая гаспадарка БССР.

Ужо ў 1930 годзе, на аснове ажыцьцяўленьня генэральнай лініі партыі ў галіне соцыялістычнай рэконструкцыі жывёлагадоўлі, створана моцная база для форсаванага разьвіцьця жывёлагадоўлі і забясьпечана вырашэньне ў асноўным жывёлагадоўчай проблемы ў 3-м, рашаючым годзе пяцігодкі.

Па БССР на 1-ае студзеня 1931 году організавана 12 малочных прыгарадных фэрм, гурт якіх даведзены да 4300 малочных кароў. Белкоопсаюз організаваў 22 фэрмы з 4800 малочных кароў і па колгасах—465 фэрм з 36.700 малочных кароў.

Шпарка разгортваецца організацыя прамыслова-сьвінаводных гаспадарак, організаваны 74 сьвінаводчыя савгасы з 15.700 сьвінаматак, 706 колгасаў з 32.500 сьвінаматак.

Агульны гурт буйнай рагатай жывёлы па савгасах узрос з 15.000 галоў у 1929 годзе да 51.100 у 1930 годзе, гурт сьвіней—з 3.500 да 26.100 галоў.

Комсамол у плян свайго конкрэтнага дзеяньня павінен уключыць кантрольныя лічбы разьвіцьця жывёлагадоўлі па БССР на 1931 год, якімі вызначана давесьці гурт буйнай рагатай жывёлы да 2.225 000 галоў, што складае 28 проц. прыросту супроць мінулага году. Сьвіны гурт да сёлетняй вясны вызначана давесьці да 2.925 тысяч галоў, што будзе складаць 76 проц. росту супроць вясны 1930 году.

На аснове такіх шпаркіх тэмпаў разьвіцьця соцыялістычнай жывёлагадоўлі мы зможам агульны лік малочных фэрм на 1-1-32 году давесьці да 563, з агульнай колькасьцю гурту ў 102.823 галоў, з іх: па Белсельтрэсту 12 фэрм 9100 галоў, па Белкоопсаюзу—22, прыгарадныя фэрмы з 6000 галоў, па колгасах—465 фэрм з 77.950 галоў і па першапачатковых жывёлагадоўчых таварыствах—64 таварныя фэрмы з 3200 галоў.

Матачны гурт сьвіней на 1-1-32 году па саўгасах „Сьвінавода" будзе даведзены да 75 тысяч галоў і па спэцыялізаваных прамыслова-сьвінагадоўчых колгасах—да 150 тысяч. Акрамя гэтага, у сьвінаводных колгасах павінен быць створаны таварны абагулены матачны гурт у 32.500 сьвінаматак.

Першапачатковыя жывёлагадоўчыя таварыствы ўжо сёлета павінны будуць пабудаваць і прыстасаваць 500 коопэрацыйна-прамысловых сьвінарнікаў, паставіўшы ў іх 10, тысяч сьвінаматак.

Для пасьпяховага выкананьня гэтай гістарычна-грандыёзнай програмы разьвіцьця соцыялістычнай жывёлагадоўлі асаблівая ўвага павінна быць зьвернута на захаваньне і пашырэньне прыплоду маладняка ўсіх відаў жывёлы. Белколгасцэнтру дана заданьне вылучыць сёлета шэраг прыгарадных колгасаў і давесьці гурт цялят на 1-5-31 году да 20 тысяч штук.

Разам з колгасным пашырэньнем гурту ўсіх відаў жывёлы намечаны вялікія мерапрыёмствы і па якаснаму яго палепшаньню. Увесь сьвіны гурт павінен быць мэтысаваны на працягу двух год. Да канца бягучага году злучная сетка з заводзкімі палепшанымі кнырамі будзе даведзена да 10.500 галоў. Злучная сетка з бугаямі на 15-III-31 году павінна быць даведзена да 25.000 галоў.

Кармовая база, як аснова для разьвіцьця жывёлагадоўлі, павінна быць карэнным чынам перабудавана, бо на шляху разьвіцьця жывёлагадоўлі, ў мінулым, у зьвязку з няўстойлівай кармовай базай, мы мелі буйнейшыя страты ў жывёлагадоўлі. У гэтым годзе для пашырэньня кармовай базы дана заданьне засілосаваць 990 тысяч тон кармоў, давесьці ў гэту вясновую пасеў-кампанію плошчу пад караньплодамі да 80.000 га., плошчу пад кармовымі травамі—да 552. тысяч га, правесьці павярховае і карэннае палепшаньне сенажаці на плошчы 320 тысяч га.

Але гэтыя лічбы мінімальныя і комсамольскім організацыям жывёлагадоўчых раёнаў трэба гэтыя лічбы павялічыць, высоўваючы на аснове вучоту ўнутраных магчымасьцяй сустрэчныя пляны разьвіцьця жывёлагадоўлі.

Выкананьне гэтых мерапрыемстваў павінна стаць баявой задачай для кожнай комсамольскай ячэйкі.

Комсамол пад кіраўніцтвам партыі павінен і ў гэтай гістарычна-адказнай працы, як і на шэрагу іншых адказьнейшых вучастках соцбудаўніцтва, быць у першых шэрагах. У барацьбе за разьвіцьцё соцыялістычнай жывёлагадоўлі, за выкананьне і перавыкананьне яе плянаў, комсамольскім організацыям трэба змагацца ўдарамі пляну опэрацыйнай дзейнасьці.

Нанесьці руйнуючы ўдар па кулацка-заможных элемэнтах, якія агітуюць за разбазарваньне жывёлы, і яго агентах-правых опортуністых, якія перашкаджаюць ударным тэмпам разьвіцьця соцыялістычнай жывёлагадоўлі, комсамольскія організацыі жывёлагадоўчых раёнаў павінны забясьпечыць выкананьне і перавыкананьне плянаў жывёлагадоўлі

Ж-к

Задачы комсамолу садова-гародных раёнаў

На надставе рашэньняў апошняга пленуму ЦК КП(б)Б і ўраду БССР, у Беларусі вылучана 8 раёнаў пад разьвіцьцё садавіны і гародніны, на якія ўскладзена задача задавальняць рабочыя цэнтры і працоўнае насельніцтва гарадоў садавінай і гароднінай.

Ужо сёлета толькі ў адных колгасах гэтых 8 раёнаў будзе занята плошча пад прамысловымі гародамі ў 5200 га. Разьмеркаваньне гэтай плошчы па асобных раёнах наступнае: Аршанскі—400 га, Бабруйскі—1000 га, Віцебскі—900 га, Гомельскі—500 га, Магілеўскі—600 га, Лупалаўскі—440 га, Полацкі—400 га, і Менскі (без Астрашыцка-Гарадзецкага і Самахвалавіцкага раенаў)— 1000 га.

Пададзеныя лічбы зьяўляюцца мінімальнымі.

Камсамольскія організацыі паказаных 8 раёнаў павінны ўключыць у плян сваёй конкрэтнай гаспадарчай дзейнасьці, як галоўнейшую задачу, змаганьне за высоўваньне сустрэчных плянаў пашырэньня плошчы садавіны і гародніны за лік скарачэньня іншых, менш таварных галін гаспадаркі, разьвіцьця колектывізацыі гэтых раёнаў па лініі організацыі спэцыялізаваных садова-агародных колгасаў. Другая неадкладная задача, якая паўстае перад камсамольскімі організацыямі ў іх конкрэтнай дзейнасьці па разьвіцьцю садова-гародніцкіх гаспадарак—гэта барацьба за організацыю працы, забесьпячэньне прыгародных гаспадарак працоўнай сілай, загатоўка насеньня, вывазка гною, набыцьцё цагавай сілы і сельска-гаспадарчага інвэнтару для апрацоўкі садавіны і гародніны.

Трэцяя задача—форсаваць тэмпы будаўніцтва парніковай гаспадаркі для забясьпячэньня рабочых цэнтраў раньняй парніковай гароднінай.

Разгортваючы соц. спаборніцтва і ўдарніцтва, комсамольскія організацыі павінны дабіцца пашырэньня пасеўплошчы і шпаркіх тэмпаў колектывізацыі садова-гародніцкіх раёнаў.

Ударна правесьці першую бальшавіцкую вясну ў садова-гародніцкіх гаспадарках.

Мазурка

АБВІНАВАЎЧАЕ ЗАКЛЮЧЭНЬНЕ

па справе меншавіцкай контр-рэволюцыйнай організацыі ГРОМАНА, СУХАНАВА і інш.

Апублікавана абвінаваўчае заключэньне па справе так званага „саюзнага бюро" ЦК РСДРП (меншавікоў) на 110 старонках. У абвінаваўчым заключэньні гаворыцца.

Процэс „прампартыі" выкрыў перад усім сьветам рэальную небясьпеку інтэрвэнцыі, пад пагрозай якой пастаўлен Савецкі Саюз і рабочая кляса ўсяго сьвету. Процэс „прампартыі" адначасова выкрыў сувязь гэтай контр-рэволюцыйнай організацыі імпэрыялістаў з буржуазіяй ў эўропэйскіх краінах, якая ставіць тыя-ж самыя мэты узброенай інтэрвэнцыі. Эс-эраўска-кулацкая група Чаянава-Кандрацьева (ТКП), якая адлюстроўвала клясавыя інтарэсы кулацтва, была адной з такіх організацый. Не прэтэндуючы на соцыялістычныя ярлыкі, абедзьве гэтыя контр-рэволюцыйныя групоўкі: і група Рамзіна, і група Чаянава-Кандрацьева ставілі перад сабой задачу аднаўленьня капіталістычнага ладу шляхам узброенага ўрыву чужаземных банд у СССР.

Тыя-ж самыя мэты ставіла сабе і трэцяя контр-рэволюцыйная організацыя—група расійскіх сац.-дэмократаў-меншавікоў, на чале якое стаяла так званае „саюзнае бюро" ЦК РСДРП (меншавікоў). Гэта контр-рэволюцыйная організацыя, якая склалася з асколкаў ранейшых меншавіцкіх організацый і асобных меншавікоў, што зноў вярнуліся да палітычнай дзейнасьці, і потым канчаткова аформілася к пачатку 1928 году,—наладзіла сталыя сувязі з загранічна-эміграцкім цэнтрам (група Дана-Абрамовіча-Гарві), уступіла ў такі-ж не асродны палітычна-організацыйны і матар'яльны (у галіне атрыманьня грашовых сродкаў) блёк з „прампартыяй" і з групай Чаянава, але ў адрозьненьне ад апошніх на словах прыкрывалася соцыялістычнай фразэалёгіяй, для віду фальшыва адмяжоўваючыся ад інтэрвэнтаў.

Пляцформай, на якой аб'ядналіся ўсе гэтыя тры контр-рэволюцыйныя групоўкі было: а) аднаўленьне капіталістычных адносін у СССР, як агульная для іх мэта контр-рэволюцыйнага перавароту; б) стаўка на інтэрвэнцыю, як на адзіна-магчымы найбольш шпаркі прыводзячы да мэты сродак да зьвяржэньня савецкай улады; в) шкодніцтва, як асноўны мэтад контр-рэволюцыйнай работы ўнутры СССР і дэзорганізацыйная работа ў арміі; г) атрыманьне матар'яльных сродкаў з адной крыніцы—„Торгпрома"; д) організацыйная сувязь з імпэрыялістычнымі коламі заходняй буржуазіі, у прыватнасьці меншавікоў, з кіруючымі коламі II-га Інтэрнацыяналу. У гэтым факце для ідэйнага блёку соц.-дэмократыі—меншавікоў з контр-рэволюцыйнымі організацыямі прамысловай буржуазіі „прампартыі" і эсэраўска-кулацкай групы (Кандрацьева-Чаянава) і іх гатоўнасьці пры дапамозе ўзброенай сілы міжнародных імпэрыялістаў раздушыць першую ў сьвеце пролетарскую дзяржаву і задушыць соцыялістычную рэволюцыю—выявілася ўся буржуазная сутнасьць цяперашняй сацыял-дэмократыі, якая на словах прапягвае двурушную позыцыю адмаўленьня інтэрвэнцыі, а на справе прымае непасрэдны ўдзел у падрыхтоўцы інтэрвэнцыі разам з імпэрыялістычнай буржуазіяй загранічнай і яе агентамі ў СССР.

Ад установак на рэставрацыю капіталістычных адносін у Савецкім Саюзе, на базе першага перыоду НЭП'у, сфармуляваных у выпушчанай яшчэ ў 1924 годзе „пляцформе РСДРП", меншавікі наступова прыйшлі, у сувязі з перамогай разгорнутага соцыялістычнага наступленьня, да установак на ўзброенае паўстаньне ўнутры краіны і ўзброеную інтэрвэнцыю імпэрыялістых. Паваротным пунктам гэтай эволюцыі зьявілася організацыя „саюзнага бюро ЦК", якое перайшло ад мэтадаў палітычнай контр-рэволюцыйнай агітацыі і садзейнічаньня росту капіталістычных элемэнтаў да мэтадаў шкодніцтва і да падрыхтоўкі замежнай інтэрвэнцыі.

Паказаньні абвінавачаных гавораць аб тым, што створанае па ініцыятыве актыўных старых меншавікоў у СССР і паводле дырэктыў загранічнага меншавіцкага цэнтру „саюзнае бюро" організавала ў цэлым радзе цэнтральных гаспадарчых установ свае контр-рэволюцыйныя ячэйкі, а таксама пашырала сваю дзейнасьць на пэрыфэрыю.

Шкодніцкая работа меншавіцкай організацыі была накіравана:

1) на перапампаваньне наяўных рэсурсаў і магчымасьцей шляхам складаньня занізаных разьлікаў;

2) на затрымоўваньне капітальных работ (па будаўніцтве і рыбнай гаспадарцы);

3) на скажэньне прынцыпаў размеркаваньня тавараў;

4) на прасты сабатаж у мобілізацыі ўнутраных рэсурсаў, развіцьці загатовак, у пастаноўцы нагляду за рухам попыту і рэштак тавараў і г. д. У Наркамгандлю (Наркамснабе), дзе меншавіцкае шкодніцтва прасьледвала мэту—расстройства забясьпячэньня рабочых цэнтраў, зрыў збожжазагатовак і г. д.

У ВСНГ, дзе шкодніцтва меншавіцкай організацыі ставіла сваёй мэтай зрыў соцыялістычнага будаўніцтва.

У Дзяржаўным банку гэтыя задачы дэзорганізатарскай дзейнасьці „саюзнага бюро" заключаліся ў расстройстве грашовага звароту і няправільным разьмеркаваньні крэдытаў.

У Дзяржпляне, дзе контр-рэволюцыйная дзейнасьць „саюзнага бюро" выявілася ў актыўных дзейньнях па правядзеньню ў кантрольных лічбах і кан'юнктурных аглядах в рожых генэральнай лініі партыі плянавых пабудоў і заведама скажоных кан'юнктурных ацэнак.

Уся работа „саюзнага бюро" па шкодніцтве і падрыхтоўцы інтэрвенцыі непасрэдна кіравалася загранічным соцыял-дэмократычным цэнтрам. Рашаючае значэньне ў напрамку работы „саюзнага бюро" меў прыезд у Маскву двух членаў загранічнага ЦК меншавікоў улетку 1928 году—Абрамовіча і вясной 1929 году—Броўнштэйна.

Пры ўдзеле Абрамовіча, пад яго кіраўніцтвам „саюзнае бюро" вызначыла свае прынцыповыя фактычныя ўстаноўкі, якія заключаліся ў зьвяржэньні савецкай улады ў СССР. У гэтых мэтах была прадпрынята тая ўстаноўка на шкодніцтва і падрыхтоўку інтэрвэнцыі, якая па сутнасьці зьяўлялася ўстаноўкай II-га Інтэрнацыяналу і галоўнейшых соцдэмократычных партый Зах. Эўропы і ў прыватнасьці кіруючага органу нямецкай соц.-дэмократычнай партыі, з якімі загранічны цэнтр меншавікоў знаходзіўся ў самай цеснай сувязі, атрымліваючы ад іх дапамогу для сваёй контррэволюцыйнай работы. Усе абвінавачаныя далі грунтоўныя паказаньні, прызналі сябе вінаватымі ў прад'яўленых ім абвінавачаньнях. У канцы абвінаваўчага заключэньня наступным чынам формулюецца прад'яўленае абвінавачаньне.

Аддаюцца суду спэцыяльнай прысутнасьці Вярхоўнага суда Саюзу ССР наступныя:

1. **Громан**—56 год, сын хатняга настаўніка, атрымаў вышэйшую асьвету, ня судзіўся, па спэцыяльнасьці экономісты, быў член прэзыдыуму Дзяржпляну, член РСДРП з часу яе ўтварэньня да 1922 году з перапынкамі, з 1926 году па 1930 год—зноў член РСДРП (меншавікоў).

2. **Шэр**—47 год, атрымаў вышэйшую асьвету, ня судзіўся, быў член праўленьня Дзяржаўнага Банку СССР з 1923 па 1930 год, член РСДРП.

3. **Суханаў**—48 год, сын служачага, атрымаў вышэйшую асьвету, ня судзіўся, па прафэсіі літаратар, член РСДРП (меншавікоў) з 1917 па 1920 год (група Мартава), з 1929 г.—член РСДРП (меншавікоў).

4. **Гінзбург**—52 гады, сын купца, атрымаў вышэйшую асьвету, ня судзіўся, па профэсіі, экономісты, член РСДРП (меншавікоў) з 1897 году па 1921 год, в потым з 1926 па 1930 г.

5. **Якубовіч**—39 год, паходзіць з дваран, ня судзіўся, атрымаў сярэднюю асьвету, быў нам. начальніка сэктару забесьпячэньня Наркамгандлю СССР, член РСДРП (меншавікоў) з 1908 году па 1921 год і з 1927 па 1930 год.

6. **Саналоўскі**—47 год, з мяшчан, ня судзіўся, атрымаў вышэйшую асьвету. па спэцыяльнасьці экономісты, член ЦК аб'яднанай яўрэйскай соцыялістычнай партыі з 1906 па 1920 год і з канца 1927 г. па 1930 год член РСДРП (меншавікоў).

7. **Залкінд**—45 год, сын служачага, ня судзіўся, атрымаў вышэйшую асьвету, па спэцыяльнасьці экономісты, член РСДРП (бальшавікоў) з 1903 па 1907 г. і член РСДРП (меншавікоў) з 1917 г. па 1921 г. і з 1924 па 1930 г.

8. **Воўкаў**—47 год, сын селяніна, быў рабочы, ня судзіўся, быў экономісты ВСНГ СССР, з 1902 па 1905 год член партыі соцыялістаў-рэволюцыянэраў і член РСДРП (меншавікоў) з 1905 да 1920 году і з 1928 да 1930 г.

9. **Пятунін**—46 год, сын вясковага краўца, ня судзіўся, па спэцыяльнасьці бухгальтар, з 1922 г. член праўленьня Цэнтрасаюзу, член РСДРП (меншавікоў) з 1905 па 1918 год і з 1925 г. па 1930 г.

10. **Фін-Енатаеўскі**—58 год, сын служачага, ня судзіўся, атрымаў вышэйшую асьвету, профэсар політычнай экономіі, член РСДРП (бальшавікоў) з 1903 па 1915 год і член РСДРП (меншавікоў) з 1928 па 1930 г.

11. **Бэрлацкі**—41 год, з мяшчан, ня судзіўся, атрымаў незакончаную вышэйшую асьвету, быў член праўленьня Дзяржбанку СССР член РСДРП (меншавікоў) з 1904 па 1930 г. (з перапынкамі).

12. **Ікаў**—49 год, з дваран, атрымаў незакончаную вышэйшую асьвету, літаратар, член РСДРП (меншавікоў) з 1901 году.

13. **Тэйтэльбаўм**—54 гады, з мяшчан, ня судзіўся, атрымаў незакончаную вышэйшую юрыдычную асьвету, быў старшы дырэктар па стандартызацыі экспортных тавараў ў Наркампрацы СССР, член РСДРП (бальшавікоў) з 1900 па 1907 г. і член РСДРП (меншавікоў) з 1925 году па 1930 год.

14. **Рубін**—55 г. профэсар політэкономіі, член БУНД'у з 1904 па 1920 г., член БУНД'у і РСДРП (меншавікоў) з 1920 па 1923 г., член РСДРП (меншавікоў) з 1923 па 1930 г.

Па абвінавачаньні ў тым, што, наставіўшы сабе мэтай зьвяржэньне савецкай улады ў СССР і аднаўленьне капіталістычных адносін:

1. У пачатку 1928 году стварылі контррэволюцыйную організацыю, якою кіравала „саюзнае бюро" ЦК РСДРП (меншавікоў), аб'яднаўшы пад кіраўніцтвам апошняга контррэволюцыйныя меншавіцкія організацыі, якія роўнамерна ўзьніклі раней і якія былі створаны імі ў паасобных установах і наркаматах СССР, увесь час організоўваючы таковыя і ў далейшым, кіруючы дзейнасьцю апошніх, накіроўвалі іх да тэй-жа мэты—зьвяржэньня савецкай улады.

2. Шляхам пасылкі за граніцу адзельных асоб са свайго асяродзішча, а таксама шляхам дачы даручэньня ў іншым асобам, увайшлі ў зносіны з контр-рэволюцыйнай організацыяй меншавікоў, соцыял-дэмократаў за рубяжом—„загранічнай дэлегацыяй ЦК РСДРП", узгадняялі з апошнімі сваю дзейнасьць, атрымлівалі ад іх пісьмовыя кіруючыя ўказаньні і грашовую дапамогу, бралі ўдзел у супольных пасяджэньнях і нарадах з членамі гэтай загранічнай дэлегацыі—Абрамовічам і членам ЦК меншавікоў—Броўнштэйнам і інш. асобамі, якія прыяжджалі за-за граніцы з контр-рэволюцыйнай мэтай.

3. У тых-жа мэтах увайшлі ў згоду тактычнага і програмнага характару з іншымі контр-рэволюцыйнымі організацыямі, якія дзейнічалі на тэрыторыі СССР, а іменна, цэнтральным камітэтам так званай „промпартыі" і цэнтральным камітэтам так званай „Трудовой крестьянской партии", адпаведна дагаварваліся з імі аб разьмежаваньні сфэр сваёй контр-рэволюцыйнай работы і атрымлівалі ад апошніх, а праз іх ад „Торгпрома", матар'яльную і грашовую дапамогу.

4. У межах сваёй організацыі накіроўвалі работу як сваю ўласную, так і ячэек, якімі яны кіравалі ў наркаматах і ўстановах на ажыцьцяўленьне шкодніцтва ў розных галінах народнай гаспадаркі, у прыватнасьці, у Дзяржпляне—у галіне плянаваньня, у ВСНГ—у кіраўніцтве прамысловасьцю, у Наркамгандлю і Цэнтрасаюзе—па забесьпячэньні і разьмеркаваньні продукцыі і ў Дзяржбанку—у галіне грашовага звароту, маючы на мэце максымальныя затрудненьні гаспадарчага жыцьця краіны, стварэньне крызыснага становішча ў краі і зрыў урадавых плянаў разьвіцьця сацыялістычнай рэконструкцыі народнай гаспадаркі.

5. Усю паказаную вышэй контр-рэволюцыйную дзейнасьць накіроўвалі ў мэтах палягчэньня ўмоў і забесьпячэньня найбольшага посьпеху ўзброенай інтэрвэнцыі, якая чакалася імі з боку імпэрыялісцкіх капіталістычных дзяржаў, узгадняючы ў гэтых адносінах сваю дзейнасьць, з аднаго боку, з „прампартыяй" і ТКП, якія мелі ў сваю чаргу непасрэдны кантакт з „Торгпромам" у Парыжы і імпэрыялісцкімі коламі кіруючай буржуазіі Захаду, што падрыхтоўвалі інтэрвэнцыю, і з другога боку—з загранічным меншавіцкім эміграцкім цэнтрам, які таксама падрыхтоўваў інтэрвэнцыю супольна з кіруючымі коламі II-га Інтэрнацыяналу, які стаіць на пункце погляду неабходнасьці інтэрвэнцыі.

6. Пашыралі агітацыйную літаратуру контр-рэволюцыйнага зьместу, якую яны атрымлівалі за-за граніцы, а таксама і выдаваную ўласнымі сродкамі.

Паданьня вышэй злачынствы прадугледжаны артыкуламі: 58-11, 58-7, 58-4 крымінальнага кодэксу РСФСР.

Ікаў будучы актыўным членам контр-рэволюцыйнай організацыі меншавікоў і ўвайшоўшы ў зносіны з цэнтральнай контр-рэволюцыйнай арганізацыяй меншавікоў СССР—з „саюзным бюро" ЦК РСДРП і ўзгадняючы з імі сваю контр-рэволюцыйную дзейнасьць, у мэтах зьвяржэньня савецкай улады, ажыцьцяўляў з 1928 году па дзень арышту контр-рэволюцыйную дзейнасьць на тэрыторыі Савецкага Саюзу пад кіраўніцтвам загранічнага цэнтру меншавікоў—соцыял-дэмократаў, падтрымліваў з імі сыстэматычную пісьмовую сувязь, атрымліваючы ад яго і разьмяркоўваючы грашовыя сродкі, кіраваў мясцовымі падпольнымі меншавіцкімі організацыямі, пасьля арышту „саюзнага бюро" ўжываў захады да стварэньня новага цэнтру контр-рэволюцыйнай меншавіцкай організацыі і ўсю сваю дзейнасьць накіроўваў, згодна атрымліваных дырэктыў, да падрыхтоўкі ўмоў, палягчэньня посьпеху інтэрвэнцыі. Паказаныя дзеяньні прадугледжаны арт. арт. 58-11, 58-4 крым. кодэксу.

Тэйтэльбаум—будучы членам контр-рэволюцыйнай організацыі меншавікоў і будучы на службе загранцай у гандлёвых прадстаўніцтвах СССР у розных гарадох Заходняй Эўропы, завязаў зносіны з загранічным цэнтрам меншавіцкай контррэволюцыйнай організацыі, асабіста атрымліваў і перадаваў дырэктывы апошняй контррэволюцыйным організацыям меншавікоў унутры СССР так званаму „саюзнаму бюро". Пасьля звароту свайго ў СССР падтрымліваў далей сувязі з апошнім праводзіў далей пад яго кіраўніцтвам сваю контррэволюцыйную дзейнасьць, што прадугледжана арт. арт. 58-11, 58-4 крым. кодэксу.

Бэрлацкі—па згодзе з Шэрам увайшоў у склад контр-рэволюцыйнай меншавіцкай організацыі ў Дзяржбанку СССР і пад агульным кіраўніцтвам цэнтральнай контр-рэволюцыйнай меншавіцкай організацыі „саюзнага бюро" ажыцьцяўляў кіраўніцтва шкодніцкай работай у Дзяржбанку, стварыў шкодніцкія ячэйкі ў падведамственных яму ўстановах і ажыцьцяўляў шкодніцкую работу, непасрэдна накіроўваючы апошнюю на стварэньне расстройства грашовай сыстэмы СССР. Паводле прапановы Шэра прыняў і выконваў даручэньне па наладжваньню сувязі паміж контр-рэволюцыйнай меншавіцкай організацыяй унутры СССР і загранічным меншавіцкім цэнтрам шляхам асабістых сустрэч з кіраўніком загранічнага меншавіцкага цэнтру Данам і перадачы ад імя апошняга вусных і пісьмовых дырэктыў у СССР членам „саюзнага бюро". Гэтыя дзеяньні прадугледжаны арт. арт. 58-11, 53-7, 58-4 крым. кодэксу РСФСР.

Рубін—уступіўшы ў контр-рэволюцыйную організацыю соц.-дэмократаў-меншавікоў і поўнасьцю надзяляючы іх праграмныя і тактычныя ўстаноўкі, прыняў ўдзел у контр-рэволюцыйнай дзейнасьці „саюзнага бюро" РСДРП удзелам у пасяджэньнях, у выпрацоўцы адпаведных дырэктыў па кіраўніцтве пэрыфэрыйнымі організацыямі, у прыватнасьці прыняў на сябе даручэньне па перапісцы з загранічнай дэлегацыяй меншавікоў. Узяў на хаваньне і утаіў дырэктыўныя дакуманты ад загранічнага цэнтру соц.-дэмократаў-меншавікоў, што прадугледжана арт. арт. 58-11, 58-4, 58-10 крым. кодэксу РСФСР.

Абвінаваўчае заключэньне падпісана пракурорам Расійскай Соцыялістычнай Фэдэрацыйнай Савецкай Рэспублікі тав. Крыленка.

Гор. Масква, 23 лютага 1931 году.

Узмацніць рэпрэсіі супроць кулакоў, якія ня выканалі цьвёрдых заданьняў

(пастанова чацьвёркі па пытаньнях ільназагатовак)

Заслухаўшы інформацыю т. т. Абрамсона, Лаціса і Шэйніна аб ходзе ільназагатовак, чацьвёрка па пытаньнях ільназагатовак пастанавіла:

Узмацніць рэпрэсіі ў адносінах да кулакоў, якія ня выканалі заданьня да 15-га лютага, прыцягнуць іх да судовай адказнасьці з конфіскацыяй маемасьці, у першую чаргу ільну.

Запрапанаваць райкомам партыі і фракцыям РВК пры праверцы выкананьня цьвёрдых заданьняў кулацка-заможнымі гаспадаркамі забясьпечыць выкананьне дырэктыў аб ахопе 5-7 проц. двароў з тым, каб з агульнага пляну ільназагатовак імі было выканана 12-15 проц.

Запрапанаваць Белкоопсаюзу і Ільнаводсаюзу, усім райкомам партыі і фракцыям РВК зараз-жа арганізаваць у раёнах праз загатоўчы апарат падворны збор ільну з прэміяваньнем ільноздатчыкаў на месцы.

Лічыць неабходным, каб на увесь час ударнага месячніка, абвешчанага X зьездам саветаў, засталіся усе існуючыя штабы па правядзеньню штурму ільназагатовак.

Запрапанаваць Белкоопсаюзу ўжыць усе захады да ўзмацненьня завозу тавараў для прэміяваньня па ільназагатоўках.

Адзначаючы нездавальняючасьць, а ў некаторых выпадках і адсутнасьць работы з беднатой, чацьвёрка пастанавіла прасіць ЦК КП(б)Б указаць райкомам партыі спэцыяльным лістом на неабходнасьць умацненьня работы з беднатой.

Паведамленьне

Чарговае пасяджэньне Маладзёжнай с/г станцыі пры ЦК ЛКСМБ адбудзецца сёньня, 28-га лютага 1931 г., а 18 гадзіне.

Прысутнічаньне абавязкова наступных таварышоў: Энгельгорд (НКЗ), Шапавалаў (Белмалжывсаюз), Ганчароў (Сьвінавод Інстытут), Старобінец (Інстытут соц.-рэконструкцыі), Лапіцкі (Станцыя збожжавых расьлін), Бацьвіньнік („Чырв. Зьмена"), Адонскі (Інстытут мэханізацыі), Брушкоў (Ільнасаюз), Рыжыкава (Садова-гародсаюз), Шыперка (Балотны Ін-т), Прадстаўнік Горацкай станцыі малочнай гаспадаркі і Турскай станцыі кормаздабываньня, сэкратар ячэйкі ЛКСМБ калгасу імя Дзяржынскага

Заг. маладзёжнай с/г станцыі пры ЦК ЛКСМБ Азарэнка

Адказны рэдактар— МІХ. ПЛАТАЎ

2-га сакавіка 1931 году, а 6 гадзіне ўвечары, — у ЦК КП(б)Б склікаецца —

ЎСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА ПА ПАРТЫЙНАЙ АСЬВЕЦЕ

з наступным парадкам дня:

1. Уступная прамова сэкратара ЦК КП(б)Б;
2. Аб выніках парт. асьветы за першае паўгодзьдзе і далейшыя задачы па разгортваньню партыйнай прапаганды —тав. Чарнушэвіч;
3. Аб падрыхтоўцы і перападрыхтоўцы парт. актыву і задачах завочнага навучаньня—тав. Канакоцін;
4. Аб політ-вучобе ў комсамоле—т. Пэрліна;
5. Вясеньняя пасеўная кампанія і задачы парт. асьветы— тав. Гаеўскі.

Дэлегатам нарады зьвяртацца ў культпроп ЦК КП(б)Б (пакой №15) тав. Мусінай.

Культпроп ЦК КП(б)Б.

Друкарня імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 599